

Publicerad 2022-10-08 22:03 av enpoet

Dansen på rosor...

En dans som beskriver hur livet lätt tar på de tusen åren i förtryck och virrar varven i tändernas framfarter.

Hur ska någon kunna lätta på den dansen som slår ut med bevingade alster? Vem håller hårt på sina skillnader och varför?

Vi borde egentligen inte surfa på vågorna med riset som källa och när vi utandas friska luften blir rosen blommande.

Damen i den gläntan vissnar också med buketten som håller sina regler hårt och utan anmärkningar, men livet fortsätter och trotsar alla tänkbara utfall.

Drunkningen i konstens innehåll börjar forma hanteringen av varför någon skyller på den enskilda människan.

Varför och hur tordes denna tid varna oss för inflationen, vilket drar ned humöret på botten av dansen på rosorna.

Spara inte den känslan till nästa dag och vattna dina tillgångar ordentligt för att inte några ord kommer på vitsen av visans refräng.

Varje del i sången nynnar oss vidare till formen och dagens samhälle tar ingenting för rättandet efter ansiktena?

Hittandet slår en sång för den fria finansiären och framför den sponsorn sitter bidragen på löpandet efter bandens avklippta regler...

Står du med handen i byxan eller håller du hårt på hårda knäckebröden då knastret blixtrar till och sittandet börjar forcera in till framtiden?

Slutet börjar med en kyss och värmen håller hårt på dina armar och väntar efter du har mött mina signaler...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enpoet med Poeter.se id #139472 innehar upphovsrätten